

এইচ. এন. সি. প্রোডাক্ষনসের নিবেদন

অনূরূপা দেবীর

মন্ত্রশাঙ্কি

পরিবেশনায় • চিত্র পরিবেশক লিঃ

ଯତ୍ନଶକ୍ତି

ଚରିତ ଚିତ୍ରଣେ :

ମନ୍ଦ୍ୟାରାଣୀ, ମଲିନା, ଅନୁଭା, ମଞ୍ଜୁ, ରାଣୀବାଲା, ମାୟା, ରିତ୍ତା, ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା, ଉତ୍ତମ କୁମାର, ଅହିନୀ ଚୌଧୁରୀ, ଅସିତବରଗ, ଜହର ଗାମ୍ଭୀରୀ, କାହୁ ବ୍ୟାନାଙ୍ଗୀ, ରବି ରାୟ, ସନ୍ତୋବ ସିଂହ, ପଞ୍ଚାନନ୍ଦ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ, ଭୂପେନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଶିବକାଳୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର, ଅଜିତ ଚାଟାର୍ଜୀ, ଶାନ୍ତି ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ, ଶ୍ରୀତି ମଜୁମଦାର, ଧ୍ରୁବ ବ୍ୟାନାଙ୍ଗୀ, ଶାନ୍ତି ମଜୁମଦାର (ଏୟାଃ), ଶାନ୍ତି ରାୟ, ରାମବିହାରୀ, ଜୀବନ, ମନୀ, ସୁଧାଂଶୁ,

ଶୁଖେନ, ଭାନୁ ଓ ଆରୋ ଅନେକେ—

ଚିତ୍ର ଗଠଣେ :

ପ୍ରେୟଜନା—ହରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ ପରିଚାଳନାୟ—ଚିତ୍ର ବନ୍ଧୁ

କର୍ମପରିଚାଳନାୟ—ଶୁକ୍ରମାର ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ—ମନି ବର୍ମା

ଶୀତିକାର—ତଡ଼ିଭ କୁମାର ଘୋସ

ପ୍ରଥାନ ସ୍ଵର୍ଗିଣୀ ଓ ଶକ୍ତ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ—

ମୁମେନ ପାଲ, ଏମ, ଏସ, ପି

ଚିତ୍ରଶିଳେ—ଦୀର୍ଘନ ଦେ

ଚିତ୍ର ସମ୍ପାଦନେ—କମଳ ଗାମ୍ଭୀରୀ

ଶୁର ମଂବୋଜନାୟ—ଉମାପତ୍ତି ଶୀଳ

ସହକାରୀତ୍ୟ :

ପରିଚାଳନାୟ—ଅସୀମ ରାୟ ଚୌଧୁରୀ

ମନ୍ଦ୍ୟାରାଣୀ ପରିଚାଳନାୟ—ଶୁନୀଲ ମାହା

ପ୍ରାଚୀପ ଦାଶଶୁଷ୍ଟ

ସୁଧାଂଶୁ ରାୟ

ଚିତ୍ରଶିଳେ—କୃଷ୍ଣର, ନନ୍ଦ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ

ଶୁଦ୍ଧସ୍ତ୍ରୀ—ଶ୍ରାବନ୍ଦ ଘୋସ, ବଲରାମ ବାରାଇ

ମନ୍ଦ୍ୟାରାଣୀ—ପଞ୍ଚାନନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରତିଲ ରାୟ ଚୌଧୁରୀ

ପଟଶିଳେ—କବି ଦାଶଶୁଷ୍ଟ

ହିରଚିତ୍ରେ—ଫଟୋ ମାର୍ଭିସ

ମୋଧୁରୋ ଚାରିବତ୍ରୀ ଓ ଅପରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ନାଟକ ହଇତେ ଗୃହିତ

ବେଙ୍ଗଳ ଫିଲ୍ମ ଲାବାରେଟୋରିଜ ଲିମିଟେଡ୍ ପରିଶ୍ରମ୍ଭିତ

ରାଧା କିଲ୍ୟାସ ଷ୍ଟ୍ରିଡ଼ିଓତେ ଆର, ସି, ଏ ଶୁଦ୍ଧସ୍ତ୍ରୀ ଗୃହିତ

ପରିବେଶନାୟ : ଚିତ୍ର ପରିବେଶକ ଲିମିଟେଡ

ବଳତିଳୀ

ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବେ ପଣ୍ଡିତ ଡଗନ୍ନାଥ ତର୍କୁଡ଼ାମଣି ବେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକଳେର ଅବଜ୍ଞେ, ଅଜ୍ଞବସୀ ତ୍ୱରନାଗକେଇ ଟୋଲେର ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ଜମୀଦାର ବଂଶେର ଗହନ୍ଦେବତା ରାଧାବଜ୍ରଭେତର ପୁରୋହିତ ପଦେ ବୃତ୍ତ କରେ ଯାବେନ, ଏ କଥା ଏକ ସୁଧାକର ଛାଡ଼ା ଆର କୋନ ଶିକ୍ଷାଥୀଇ କଲନ କରତେ ପାରେ ନି ।

ଶୀର୍ଷା କାତର ଆୟନାଥେ ପ୍ରାରୋଚନାୟ ବିଦ୍ୟୋହି ପଡ୍ଜୁହାର ଦଳ ନାଲିଶ କରତେ ଗେଲ ଜମୀଦାର ରମାବରଭେବ କାତେ । ପ୍ରତିବିଧାନ ନା କରିଲେ ନତୁନ ଟୋଲ ଥୁଲବେ ବଲେ ଶାମାଲ ତାଗା । କିନ୍ତୁ ରମାବରଭ କିହିବା କରତେ ପାରେନ । ପିତାର ଉଇଲ ଅଭୁସାରେ ଜଗନ୍ନାଥ ତର୍କୁଡ଼ାମଣିର ସିନ୍ଦାଙ୍ଗିଷ୍ଠି ଯେ ଚରମ ।

ତବୁ ଚିତ୍ତିତ ହ'ରେ ପଡ଼ିଲେ କଣ୍ଠ ବାଣୀର କଥା ଭେବେଇ । ରାଧାବଜ୍ରଭେତ ନିତା ଦେବୀର ସବ ଆୟୋଜନ, ଆଈଶ୍ୱର ନିଜେର ହାତେଇ କରେ ଆସଛେ । ନତୁନ ପୁଜ୍ବାରୀର ମାନ୍ୟାତମ କ୍ରଟାଓ ମେ ହୃତ ହୁଇଲେ ପାରେ ନା ।

ଆଶକ୍ତା ବେ ତାର ମିଥ୍ୟ ନୟ, ମେଟା ଅଚିବେଇ ପ୍ରମାଣିତ ହଲ । ଅସରନାଥ ମମ୍ତ ଅନ୍ତର ଦିଲେଇ ଦେବତାର ଅଞ୍ଚଳ କରତେ ଚାଯ: କିନ୍ତୁ ଐଶ୍ୱରେ ଆଭ୍ୟନ୍ତର ତାକେ କୁକୁ କ'ରେ ତୋଲେ । ମନ ଭବେ ନା ବଲେଇ ବାଣୀକ ଅନ୍ତରେ ଘଟେ କ୍ରଟା ବିଚୁତି । ବାଣୀ ରୁଷ ତାକେ । ଚେଷ୍ଟା କରେ ମଂଶୋଧନ କ'ରେ ଦେବାର ।

ବିଭାଗ୍ରମ ମନ ନିଯେ ଅସର ଚ'ଲେ ଯାଏ । ମଥୀ ତଳ୍ଲୀ ପରିହାସ ତରଳ କଟେ ଗେଯେ ଓଠେ “କାହିକେ ତାଡିରେ ଦିନମା ଲୋ, ରାଇ”.....ଦେବର ଆୟନାଥେର ହ'ରେ ମୁପାରିଶ କରତେ ଏମେହିଲ ମେ ବାଣୀର କାହେ କିନ୍ତୁ ଅସରନାଥେର ସୌମ୍ୟ, ଶାନ୍ତ ମୁଦି ଦେଖେ, ଆର ପାରଲ ନା ।

ବାଣୀ ଆସ୍ତରିକତାର ଝରେଇ ଦିଲ “ରାଧାବରଭକେ ଯେ ସ୍ଵାମୀ ବ'ଲେ ଜେନେହେ, ମାନ୍ୟବେର ଗଲାଯ ମେ କୋନଦିନଇ ମାଲା ଲିତେ ପାରବେ ନା—”

ଏଦିକେ ବାପ ରମାବଜ୍ରଭ, ମା କମ୍ପିପ୍ରିୟା—ମେରେ ବିଯେର ଚିତ୍ତା ଦିଶାହିରା ହୟେ ପଡ଼ିଲେନ । ଆର କ'ଟା ଦିନେର ଭେତର ସଦି ବାଣୀ ବିଯେ ଦିତେ ନା ପାରେନ, ତାହ'ଲେ ସ୍ଵଗୀୟ ହରିବଜ୍ରଭ ରାଯେର ଉଇଲ ଅଭୁସାରେ ମମ୍ତ ମୁକ୍ତିର ମାଲିକ ହ'ରେ

ଦୂର ମସିକେର ଭାଗିନୀର ମୃଗାଙ୍କ—ମଧ୍ୟପ ଏବଂ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ବ'ଲେ ଯାର ହାତେ ଏକଦିନ ରମାବଞ୍ଜଳି ମେରେକେ କୋନମତେଇ ତୁଲେ ଦିତେ ପାରେନ ନି ।

କିନ୍ତୁ ଉପାୟ ବିହୀନ ସଥନ, ତଥନ କୁଷଣ୍ଠପ୍ରିଆ ପରାମର୍ଶ ଦିଲେନ ତାକେଇ ତାର କ'ରେ ଦିତେ । ଶୁଣେ ବାଣୀ ଆପଣି ଜାନାଲ । ଚୋଥେର ଜଳ ଫେଲିଲ— ତବୁ ତାରେ ଗତିରୋଧ କରତେ ପାରିଲ ନା ।

ମୃଗାଙ୍କର ହାତେ ସେ ତାର ଗିଯେ ସଥନ ପୌଛିଲ, ତଥନ ବୈଠକଖାନାଯ ଜହାନ ବାହିଜୀର ଗାନ ବୀତିମତ ଜମେ ଉଠିଛେ । ଅକସ୍ମାଂ ମାମାର ଏହି ଜଙ୍ଗରୀ ତଳବେ ତାର ଚୋଥେର ନେଶା ଗେଲ ଛୁଟେ । ବନ୍ଦୁଦେର ଜୋର କ'ରେଇ ବିଦାୟ କ'ରେ ତୁକେ ପଡ଼ିଲ ଅନର ମହିଳେ ! ସେ ତରନୀଟି ଏମେ ଦୀଡାଳ ସୋମଟାଇ ମୁଖ ଚେକେ, ସେ ଅଜା—ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ମୃଗାଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ତାକେ ବନ୍ଦୁ ବଲେଇ ଡାକେ ।

ସେ ସେ ଖୁବ ଭୋରେ ଉଠିଇ ମାମାର ବାଡ଼ୀ ରମଣା ହ'ବେ—ଦିଦିକେ ଏହି ଥବରଟୁକୁ ଜାନାତେ ବ'ଲେଇ ମୃଗାଙ୍କ ଖୁସି ମନେ ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶେଷ କ'ରିଲ ।

କିନ୍ତୁ ରାଜନଗରେ ପୌଛିବାର ଆଗେଇ ଏକ ବିଭାଗ ଘଟେ ଗେଲ ମେଥାନେ । ଏକ ଚାୟର ଦେଉୟା ଜବାଫୁଲ ହାତେ ମେଦିନ ସଥନ ଅସ୍ଵରନାଥ ମନ୍ଦିରେ ଏମେ ଦୀଡାଳ, ତଥନ ବାଣୀ ଆର ମହ କରତେ ପାରିଲ ନା । କୁଟ ତିରଙ୍ଗାରେ ଅସ୍ଵରନାଥକେ ବିଦାୟ ତ କ'ରିଲାଇ, ମେହି ମନେ ହୁକୁମ ଦିଲ ଆୟନାଥକେ ଡେକେ ଆନତେ ।

ଅସ୍ଵରନାଥ ପଦତ୍ୟାଗ ପତ୍ର ଦାଖିଲ କ'ରିଲ ରମାବଞ୍ଜଳିଭେର କାହେ । ଟୋଲେର ଅଧ୍ୟାପକେର ପଦ ଥେକେଓ ଅବ୍ୟାହତି ଚାଯ ସେ । ଗୁର ନିର୍ଦ୍ଦିଶେ ଆସାମେ ଯେତେ ହିବେ ତାକେ ।

କିନ୍ତୁ ତଥନ କି ଜାନନ୍ତ କି ଅଭାବିତ ଘଟନା-ଜାଲେ ଜଡ଼ିଯେ ପଡ଼ିତେ ଚ'ଲେଛେ ସେ ।

ରାଜନଗରେ ପୌଛେ ମୃଗାଙ୍କ ମାମୀର ମୁଖେ ଜଙ୍ଗରୀ ତଳବେର କାରଣ୍ଟା ଶୁଣେ ହେସେଇ ଉଡ଼ିଯେ ଦିଲ । ବୋନ ହ'ବେ ସ୍ତ୍ରୀ ! ତା'ଛାଡ଼ ବିବାହିତ ସେ ।

ଥବରଟା ଶୁଣେ କୁଷଣ୍ଠପ୍ରିଆ ଏକେବାରେ ବଜାହତ ହଲେନ । ବାଣୀକେ ପାତ୍ରହ କରାର ଶେଷ ଆଶ୍ଚିରୁକୁ ବୁଝି ମୁହଁ ସାର ।

କିନ୍ତୁ ମୃଗାଙ୍କ ଅନ୍ଧକାରେର ମଧ୍ୟେ ଆମୋର ମନ୍ଦାନ ପେଲ, ଅକସ୍ମାଂ ନଦୀର ତାରେ ଅସ୍ଵରନାଥେର ମନେ ଦେଖି ହେଁ ଯେତେ । କୈଶୋରେ ତାଦେର ପରିଚୟ ହ'ଯେଛିଲ କାଶିର ଏକ ଟୋଲେ । ଏଥନ୍ତେ ସେ ଅବିବାହିତ ଆହେ କିନା କୌଶଳେ ମେଟା ଜେନେ ନିଯେ, ଛୁଟିଲ ବାଡ଼ୀର ଦିକେ ।

ତାର ପ୍ରସାର ଶୁଣେ ଶୁଣିତ ହଲେନ ରମାବଞ୍ଜଳି ।

ବାଣୀ କିନ୍ତୁ ଏକେବାରେ, ବିଦେଶୀ-ହ'ରେ ଉଠିଲ । ମାଉସକେ ଯଦିଇ ବା ମେ ବିଯେ କରତେ ରାଜୀ ହେଁଛେ, ତାହିଁ ବାଲେ ଓହି ସାମାନ୍ୟ ପୂଜାରୀ ବାମୁନକେ—

ତବୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକେ ହାର ମାନତେ ହିଲ ବାଖ ମାରେର ମୁଖ ଚେଯେ । ଚୋଥେର ଜଳ ଚେପେ ରାଧାବଞ୍ଜଳିଭେର ସାମନେ ଏସେ ଭେଙେ ପଡ଼ିଲ “ଠାକୁର, ତୋମାର ଏକୀ ମିଠୁର ଖେଳି.....”

ଅସ୍ଵରନାଥ ଏସେଛିଲ ମନ୍ଦିରେ ମନ ସ୍ଥିର କରତେ ନ ପେରେ । ପରାଜୟେର ଲଙ୍ଜାଟୁକୁ ବାଣୀ ଏଡାବାର ଜଞ୍ଜିଇ ଉତ୍କତଭାବେ ଜାନାଲ ବିଯେର ସମୟ ଥେକେ କିନ୍ତୁ କୋନ ସମସ୍ତ ଥାକବେ ନ ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ।

ଦୃଢ଼ କଠେ ପ୍ରତିବାଦ ଜାନାଲ ଅସ୍ଵରନାଥ । ନା, ବିଯେର ସମୟ ଥେକେ ନଯ । ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଅହିଂସା ପାଲନ କରାର ପର ଥେକେ ।

ତେଜିଷ୍ଠିନୀ ବାଣୀ, ଅଭିମାନନୀ ବାଣୀ ଏହି ବିତ୍ତୀଯବାର ପରାବର୍ତ୍ତ ମାନତେ ବାଧ୍ୟ ହିଲ ବଳ ବେଶ, ତାହିଁ ହ'ବେ । ଦେବତାର ସାମନେ ଶଗଧ କର—’

ଶଗଧ କ'ରିଲ ଅସ୍ଵରନାଥ ।

ପାନୀ ଗର୍ହଣେ ସମୟ ଅସ୍ଵରନାଥେର ହାତେର ଓପର ବାଣୀର ହାତ ବେଖେ ପୁରୋହିତ ସଥନ ଉଦ୍‌ବାତ କଠେ ଆଗଣ୍ତି କରିଲେନ “ଓ ମମ ବ୍ରତେ ତେ ଦୁଦୟଂ ଦୁଧାତୁ, ମମ ଚିତ୍ତମର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟିତେଅସ୍ତ୍ର.....”ତଥନ ବାଣୀର ବୁକ୍ଥାନା ବାର ବାର କେପେ ଉଠିଲ ଆର ଅନ୍ଦରେ ଦୀଡ଼ିଯେ ବିବୁଲ ହ'ଯେ ପଡ଼ିଲ ମୃଗାଙ୍କ । ବିଯେର ମଧ୍ୟେ ଏତ ।

ପର ଦିନିଇ ସେ ରଣ୍ଗା ହିଲ ନତୁନ ଆମୋ ଚୋଥେ ନିଯେ । ବାଡ଼ୀ ପୌଛେ, ଅଜାକେ ନିଭୃତେ ଡେକେ ବଳ ବେଶ “ଆଜ ଥେକେ ଆମରା ଆର ବନ୍ଦୁ ନଯ । ଯଦିଦିଂ ଦୁଦୟଂ ମମ, ତଦୁତ ଦୁଦୟଂ ତବ—ମାନେ ବୋଲ ୟ ?”

ମାନେ ବୁଝିତେ ହସିତ ବାଣୀଓ ଚେଯେଛିଲ; କିନ୍ତୁ ମୁହୋଗ ମିଲିଲ କିହି ?

ମକାଲେ ଉଠିଇ ଅସ୍ଵରନାଥ ଆସାମେ ରଣ୍ଗା ହଜେ । ମକାଲେର କାହେଇ ବିଦାୟ ନିଯେଛେ ମେ: ଶୁଣେ ନି ବାଣୀର କାହେ । ସବ ଚେଯେ ସେ ଆପନ, ମେହି ହ'ରେ ରଇଲ ସବ ଚେଯେ ପର ।

ଦୂରେ, ବନ୍ଦୁଦେର ମିଲିଯେ ଗେଲ ଅସ୍ଵରନାଥେର ଗାଡ଼ୀ । ଖୋଲା ଜାନାଲା ପଥେ ବାଣୀ ଦୀଡ଼ିଯେ ରଇଲ । ନିକଟି ଦିଲେ ଗେଲ ସାମୀ, ତବୁ ମେ ଖୁସି ହ'ତେ ପାରିଲ କି ? ତବେ ବାର ବାର ଚୋଥେର କୋଣେ ଅଞ୍ଚ ସନିଯେ ଓତେ କେନ ? କେନ ଉଦ୍‌ବାତ ସ୍ଵରେ ମହ ଧରିତ ହସି ତାର କାନେ “ଓ ମମ ବ୍ରତେ ତେ ଦୁଦୟଂ ଦୁଧାତୁ.....”ଯଦିଦିଂ ଦୁଦୟଂ ମମ, ତଦୁତ ଦୁଦୟଂ ତବ.....”

ক্ষেত্রঃ—

প্ৰচুরীশমানীশমাশেষগং
গুণহীনমহীশ-গৱলাভৱনম্।
ৰণ-নিষ্ঠিত-হৃষ্টবৈতাপুরং
প্ৰধামি শিব শিবকঢ়তৰম্॥
পিৰিবাজ-হৃতায়িত-বামতুহং
তম্ভনিষ্ঠ-শিৰোযুক্ত-পদবুগং।
বিধি-বিকৃ-শিৰোযুক্ত-পদবুগং,
প্ৰধামি শিব শিবকঢ়তৰম্।
শশলাহিত-ৰঞ্জিতসমুক্ত,
কটিলাহিত-হৃদন-কৃতিগতম্।
হৃষ্টৈবলী-কৃত-পৃজট,
প্ৰধামি শিব শিবকঢ়তৰম্॥

(৫)

মিলন হোলো জীবনে যার
চিৰ বিদ্যায় খড়—
(মিছে) ‘মালার-বাধন’—হাস মেতো তাৰ
অশু মৱোৰ !!—
(সেই) কবে কথন—‘সোনায় ধপন’,—
গাড়িতে কাৰ আশা
বালু বেলায় হায়কী ভুলে বালো ‘ভাণ-বাসা,—
(আৱ) হাসবে কি দে....হাসি যাহাৰ
আওন অৱোজৱ !!—
(কবে) হিয়ায় হিয়া বাঁধাৰ ক্ষণে
থামাবো হিয়া...ছটি
কালাবোশ্বেগীৰ হইব...হাওয়ায়
(সেখা) নামলো নিষ্ঠুৰ “ছটি”..... !!—
(হায়) মিলনপথে...বিদায় কৌৰে, আকাশ ছলোছলো
এই-এ-“ছটিৰ”...শেষ কোথা যে কেউ জানো কি বলো
হস্য কি আৰ পাবে কিৰে
—“হস্য ছাওয়া বৰ”—

প্ৰতীক

(১)

জীবনে কাহার কে জানে সে কোনে

“জীবন” রয়েছে বীধা।

ভুল কোৱে মেন শামহুন্দৰে

বিসনে তাড়িয়ে রাখা।

মনের গভীরে মনথানি হায় কাৰ

কে জানে কোথাত পড়ে রঘ কনিবাৰ

বিধিৰ লিপিতে কী জানি, আবাৰ

আছে কিনা বৈৰে-নাথ—!!

—বিমুখ থাকাৰ-আড়ালে মে রঘ

পিছনে—“ঘনশুতি”,—

কাবিবে আৰোতা—“মুছে যাওয়া,” ছলে

—মেৰে নিয়মে নিতি;

—দুৱে “অড়ানোয়ে”—হৃষ্টেৰ থাকাৰ

আৱো মে ভীষণ বীধা !!

ভুল কোৱে মেন শাম হুন্দৰে

বিসনে তাড়িয়ে রাখ !!.

(২)

সহস্র—

মেৰেৰ কোলে

ফিক্ কেৱে চীৰ হাসলো !

কাঙ্গুলেৰ—

কনক চাপায়

কী জানি সীস লাগলো !!

“জলশাতৰল আড়াচোখে চাৰ....পাশকিৰে”

ছষ্টামি তাৰ উপচে পড়ে.....নীল নীৰে ;

নৱনে—

শুধায় তাৰে

বঙ্গুলো.....কী চাসছো !!

(সেই) কুহুমেৰ লজ্জা ধৰে রং মজ্জা

বলিতে কি দেহে যায় ।

হাসিৰ আড়ালে আৱ কী গোপন দোলে তাৰ

কী মেন দে কী লুকায় ;

হায় ত্ৰুত মেই কথা তাৰ সোৱাট

হায় সেমে যায় দথিন হাওয়াৰ “গোৱে”—

কী জানি—

গোপন—কী তাৰ

কোন জোয়াৱে.....ভাসলো ॥

(৩)

বলো বলো ঠাকুৰ তোমাৰ

একি নিষ্ঠুৰ খেলো ।

কোন “চাওয়াতে” আমলে কাহাৰ

এ কোন বড়েৰ মেলা !!

তোমাৰ লাগি জীবনখানি যাব

পথেৰ পামে চেয়ে বলে

এই আমি তোমাৰ !—(গো)

কোন অকুলে ভাসাতে চাও

তাৰ দে ভাণা ভেলো ।

(বলো) সতি ক’ৰে বলো !—

তাৰ তৱে কি বলো ওই

একটু চোখেৰ জলও ?

(তোমায়) মালা দিয়ে ডাকলো যেবা থামী ।

কেমন ক’ৰে “তুমি” হাসি ।

রঁচনে মে তাৰ “আমি” !!

তুমিই বলো কেমন ক’ৰে

কাটিবে তাহাৰ বেলা ॥

চিত্র পরিবেশক লিঃ এবং পরিবেশনায় পঁয়বজ্ঞা চিত্র মস্তক

অইচ. এন. পি.
প্রোডাকশন এবং
দ্রিজিয় নিয়েদল
কঙ্গারুত্ব
গাট

শুচিতা সেন

ও
উত্তমকুমার

পরিচালনা
চিত্র বন্দু

কলমনা চিত্র প্রতিষ্ঠান
লিঃ এন্ড

লঝঁহাণা
পরিচালনা
চিত্রবন্দু ম্যাচ

গৌপ্তি বাবু, মঙ্গল দে, বিকাশ,
উত্তম প্রভুতি

চলচ্ছিত্র লিঃ এবং

ম্যেজ ফট

পরিচালনা
দেবনারায়ণ প্রস্তুত

শুচিতা সেন, বিকাশ, জহর, নিতোশ,
বেঁধুকা, ঘলিনা, মুপ্রভা, পাহাড়ী,
কঙ্কণ ও হৃতি

ক. পি.
প্রোডাকশন এবং

তুলী কেন বৎ
নিউ গ্রিন্ডার্স ফিল্ম

রচনা : বৌরেন্দ্রকুণ্ড ভদ্র

পরিচালনা :

কার্ডিক চট্টোঁ

**বাঙ্গলার
দ্যুম্যে**